Hvala Vasku Lipovcu

Vjerujem da nema umjetnika čije srce nije bolno zakucalo i oči zasuzile nad dubrovačkom tragedijom, nad stradanjem grada spomenika i njegovih ljudi. Pjesnici, slikari i kipari, glazbenici i drugi svakodnevno Dubrovniku posvećuju svoja djela, ali ono što su u likovnoj umjetnosti učinili gospoda Mersad Berber i Vasko Lipovac nadmašuje sve. I stoga im i ovom prilikom ispisujem jednu od najljepših riječi — HVALA!

O Berberovim dubrovačkim slikarskim zapisima, o njegovom dubrovačkom dnevniku kistom i bojom već sam pisao, pa ću danas nekoliko riječi o djelu kipara i slikara, Kotoranina i Splićanina, velikog umjetnika Vaska Lipovca.

Sjećate li se one izuzetne scenografije koju je Lipovac uradio za Juvančićevu predstavu »Kako bratja prodaše Jozefa« i njegove izjave kako je sretan što mu se pružila prilika raditi na Dubrovačkom ljetnom festivalu, u gradu koji izuzetno voli.

Sjećate li se njegovih izložaba u okviru Zagrebačke slavističke škole u dvorištu bivše Preparandije koja je sad dim i pepeo?

Sjećam se onih vremena kada je Dubrovnik doživio najteže bombardiranje u svojoj povijesti i kada bijah u Dopisništvu s mojim kolegama pod kišom granata, Lipovac me nazvao iz Splita izjavivši da duboko osjeća s nama Dubrovčanima i zamolivši da prenesem pozdrave svim njegovim prijateljima i znancima i svim Dubrovčanima uopće. Uradio sam to preko Hrvatskog radija — Studija Dubrovnik.

Ako je to bilo i prošlo, iako umjetnikovo djelo, posebno ono Lipovčeve snage, nikada ne prolazi, zapisujem ono što dohodi. Gospar Vasko 15. ovog mjeseca otvara u Splitu izložbu svojih skulptura, crteža i slika posvećenu Dubrovniku i našemu stradanju pod nadjevkom »U čast svetoga Vlaha«. U čast našega parca koji se, čini mi se, nikada dosad nije toliko poistovjetio s nama, niti je tako simboliziro naše muke, ratnu tragediju, ali i naš duh i nadu u bolje dane.

Te izložke, vjerujem da dijelim mišljenje mojih sugrađana, treba odmah nakon Splita prenijeti u dubrovačke prostore, a ideju Vaska Lipovca o podizanju spomenika svetom Vlahu iznad hotela »Belvedere« zdušno prihvatiti i kad to bude moguće, kad agresori odu s naših pragova, realizirati.

Hvala vam, gospar Vasko!

M. JERINIĆ